

SKALE I LODZIE

**WOLFGANG PUSCH, EDWIN SCHMITT,
RALF GANTZHORN, MICHAEL WAEBER**

ALPY ZACHODNIE SZWAJCARIA

**90 SKALNO-LODOWYCH
DRÓG WSPINACZKOWYCH
OD TÖDI PO GRAND COMBIN**

Bezdroża

Tytuł oryginalny: Hochtouren Westalpen Band 1 - Schweiz/Italien Zwischen Tödi und Grand Combin. 90 Fels- und Eistouren

Tłumaczenie z j. niemieckiego: Piotr Wawrowski
Adiustacja i korekta: Artur Figarski
Projekt składu i skład: Sabina Suchy
Zdjęcie na okładce: wykorzystane za zgodą Adobe Stock

Mapy: © Bergverlag Rother, München (rys. Angelika i Gerhard Tourneau), mapy przeglądowe © Freytag & Berndt, Wien

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autorzy oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autorzy oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Jacek Włodarczyk Book Marketing Research Sp. z o.o.

Helion S.A.
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: bezdroma@bezdroma.pl
WWW: <http://bezdroma.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres <http://bezdroma.pl/user/opinie/bedaz1>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie I, 2022
ISBN: 978-83-283-6983-2

© Bergverlag Rother GmbH, München. 6. Auflage 2022
Polish edition copyright © by Helion S.A. 2022

Printed in Poland.

SKALE I LODZIE

**WOLFGANG PUSCH, EDWIN SCHMITT,
RALF GANTZHORN, MICHAEL WAEBER**

ALPY ZACHODNIE SZWAJCARIA

**90 SKALNO-LODOWYCH
DRÓG WSPINACZKOWYCH
OD TÖDI PO GRAND COMBIN**

PRZEKŁAD: PIOTR WAWROWSKI

Kup książkę

Poleć książkę

[Kup książkę](#)

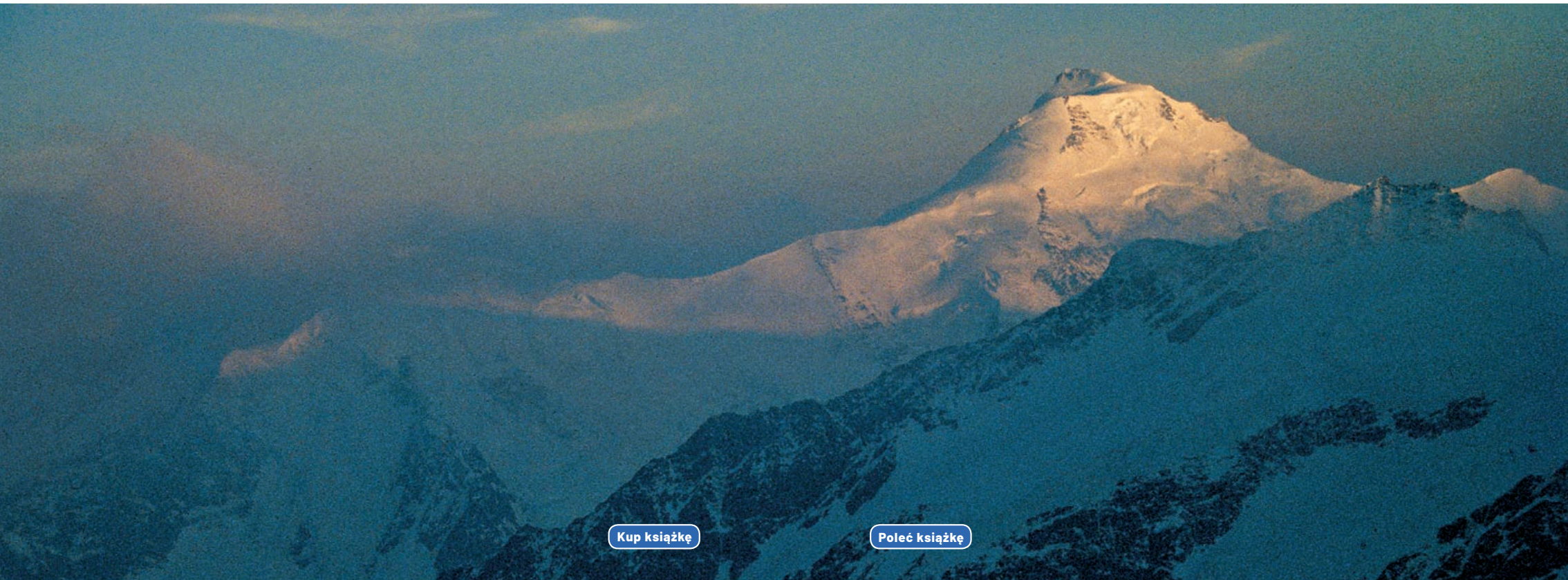
[Poleć książkę](#)

SPIS TREŚCI

PRZEDMOWA	13		
WPROWADZENIE	14		
ALPY BERNEŃSKIE			
1 WILDHORN, 3246 m	20		
WEJŚCIE OD POŁUDNIA (DROGA NORMALNA)			
2 WILDSTRUBEL, 3243 m	25		
OD SCHRONISKA LÄMMERENHÜTTE (DROGA NORMALNA)			
3 BALMHORN, 3699 m	30		
GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA, ZACKENGRAT			
4 DOLDENHORN, 3638 m	35		
PÓŁNOCNA OSTROGA GRANI WSCHODNIEJ, GRAŃ GALLETA			
5 BLÜMLISALPHORN, 3657 m	41		
MORGENHORN – WEISSE FRAU – BLÜMLISALPHORN			
6 BLÜMLISALPHORN, 3657 m	46		
ŚCIANA PÓŁNOCNA			
7 BIETSCHHORN, 3934 m	49		
GRAŃ ZACHODNIA-POŁUDNIOWO-ZACHODNIA (GRAŃ ZACHODNIA)			
8 EIGER, 3970 m	55		
GRAŃ MITTELLEGI			
9 EIGER, 3970 m	60		
ŚCIANA PÓŁNOCNA, DROGA HECKMAIRA			
10 WETTERHORN, 3692 m	67		
PRZEZ PRZEŁĘCZ WETTERSATTEL (DROGA NORMALNA)			
11 SCHRECKHORN, 4078 m	72		
GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA			
12 PRZEŁĘCZ JUNGFRAUJOCH – JEZIORO OBERAARSEE	78		
TRAWERS ALP BERNEŃSKICH			
13 WALCHERHORN, 3692 m	90		
TRAWERS GRAŃ PÓŁNOCNO-ZACHODNIA – FLANKA POŁUDNIOWA			
14 JUNGFRAU, 4158 m	95		
ROTTALSPORN I GRAŃ POŁUDNIOWO-WSCHODNIA (DROGA NORMALNA)			
15 JUNGFRAU, 4158 m	102		
GRAŃ PÓŁNOCNO-WSCHODNIA			
16 MÖNCH, 4107 m	106		
GRAŃ POŁUDNIOWO-WSCHODNIA (DROGA NORMALNA)			
17 MÖNCH, 4107 m	110		
ŚCIANA POŁUDNIOWA			
18 MÖNCH, 4107 m	114		
ŚCIANA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA • GRAŃ PÓŁNOCNA-PÓŁNOCNO-WSCHODNIA			
19 MÖNCH, 4107 m			118
BASTION PÓŁNOCNO-ZACHODNI, EISNOLLEN			
20 TRUGBERG, 3933 m			122
TRAWERS GRANIĄ PÓŁNOCNO-ZACHODNIĄ – FLANKA WSCHODNIA			
21 ALETSCHHORN, 4193 m			126
ŚCIANA PÓŁNOCNA, ŻEBRO HASLERA – GRAŃ PÓŁNOCNO-WSCHODNIA			
22 ALETSCHHORN, 4193 m			131
ŻEBRO POŁUDNIOWO-ZACHODNIE (DROGA NORMALNA)			
23 GROSS GRÜNHORN, 4044 m			135
GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA PRZEZ GRÜNEGGHORN (DROGA NORMALNA)			
24 FINSTERAARHORN, 4274 m			140
GRAŃ PÓŁNOCNO-ZACHODNIA (DROGA NORMALNA)			
25 GROSS WANNENHORN, 3906 m			146
FLANKA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA (DROGA NORMALNA)			
26 GROSS / HINTER FIESCHERHORN, 4049 m			150
TRAWERS			
27 GROSS FIESCHERHORN, 4049 m			155
GRAŃ PÓŁNOCNO-ZACHODNIA, GRAŃ FIESCHERA			
28 OBERAARHORN, 3631 m			159
GRAŃ POŁUDNIOWA (DROGA NORMALNA Z PRZEŁĘCZY OBERAARJOCH)			
29 STUDERHORN, 3638 m – OBERAARHORN			163
TRAWERS			
30 LAUTERAARHORN, 4042 m			168
KULUAR POŁUDNIOWEJ ŚCIANY – GRAŃ POŁUDNIOWO-WSCHODNIA (DROGA NORMALNA)			
ALPY URNEŃSKIE			
31 GALENSTOCK, 3586 m			173
GRAŃ POŁUDNIOWA (DROGA NORMALNA)			
ALPY PENNIŃSKIE			
32 PETIT COMBIN, 3672 m			176
FLANKA PÓŁNOCNA (FILAR CENTRALNY)			
33 TOURNELON BLANC, 3707 m			181
FLANKA ZACHODNIA I GRZBIET POŁUDNIOWY			
34 GRAND COMBIN, 4314 m			185
GRAŃ ZACHODNIA, GRAŃ MEITIN			
35 MONT VÉLAN, 3727 m			193
PRZEZ LODOWIEC GLACIER DE VALSOREY (DROGA NORMALNA)			
36 ROSABLANCHE, 3336 m			197
PRZEZ LODOWIEC GLACIER DE PRAFLEURI			

37 LA RUINETTE, 3875 m	200	57 ZINALROTHORN, 4221 m	292
GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA (DROGA NORMALNA)		GRAŃ ROTHORNGRAT	
38 MONT GELÉ, 3518 m	205	58 WELLENKUPPE – OBERGABELHORN, 4063 m	297
OD SCHRONISKA CABANE DE CHANRION (DROGA NORMALNA)		OD WELLENKUPPE GRANIĄ PÓŁNOCNO-WSCHODNIĄ	
39 PIGNE D'AROLLA, 3796 m	211	59 OBERGABELHORN, 4063 m	302
WEJŚCIE OD PÓŁNOCNEGO ZACHODU OD SCHRONISKA DIXHÜTTE (DROGA NORMALNA)		GRAŃ ZACHODNIA-POŁUDNIOWO-ZACHODNIA, CAŁA GRAŃ ARBENGRAT	
40 LA LUETTE, 3548 m	216	60 OBERGABELHORN, 4063 m	307
WEJŚCIE OD WSCHODU (DROGA NORMALNA)		ŚCIANA POŁUDNIOWA	
41 L'ÉVÊQUE, 3716 m	219	61 DENT D'HÉRENS, 4171 m	311
FLANKA PÓŁNOCNA (DROGA NORMALNA)		GRAŃ ZACHODNIA	
42 DENT BLANCHE, 4357 m	223	62 MATTERHORN, 4478 m	316
GRAŃ POŁUDNIOWA, WANDFLUEGRAT		GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA, LIONGRAT	
43 PIGNE DE LA LÉ, 3389 m	228	63 MATTERHORN, 4478 m	323
GRAŃ PÓŁNOCNA		GRAŃ PÓŁNOCNO-WSCHODNIA, GRAŃ HÖRNLI	
44 GRAND CORNIER, 3961 m	232	64 BALFRIN, 3796 m	330
GRAŃ PÓŁNOCNO-ZACHODNIA		OD GROSS BIGERHORNU GRANIĄ PÓŁNOCNO-ZACHODNIĄ	
45 BRUNEGGHORN, 3833 m	236	65 NADELHORN, 4327 m	333
GRAŃ PÓŁNOCNO-WSCHODNIA		DROGA NORMALNA I GRAŃ NADELGRAT	
46 BRUNEGGHORN, 3833 m	240	66 LENZSPITZE, 4294 m / NADELHORN, 4327 m	338
GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA (DROGA NORMALNA)		GRAŃ WSCHODNIA I TRAWERS DO NADELHORNU	
47 BISHORN, 4153 m	245	67 DOM, 4545 m	343
ŚCIANA PÓŁNOCNO-WSCHODNIA (Z ALTERNATYWĄ GRANIĄ WSCHODNIĄ)		GRAŃ PÓŁNOCNO-ZACHODNIA, GRAŃ FESTIGRAT • FLANKA PÓŁNOCNA	
48 BISHORN, 4153 m	250	68 ALPHUBEL, 4206 m	350
FLANKA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA		GRAŃ POŁUDNIOWO-WSCHODNIA	
49 TÊTE DE MILON, 3676 m	254	69 ALPHUBEL, 4206 m	354
FLANKA PÓŁNOCNA-PÓŁNOCNO-ZACHODNIA		GRAŃ ZACHODNIA-POŁUDNIOWO-ZACHODNIA, ROTGRAT	
50 WEISSHORN, 4506 m	258	70 TÄSCHHORN, 4491 m	357
GRAŃ PÓŁNOCNA		GRAŃ POŁUDNIOWO-WSCHODNIA, GRAŃ MISCHABELGRAT	
51 WEISSHORN, 4506 m	265	71 ALLALINHORN, 4027 m	362
GRAŃ WSCHODNIA (DROGA NORMALNA)		GRAŃ PÓŁNOCNO-WSCHODNIA, GRAŃ HOHLAUBGRAT	
52 BLANC DE MOMING, 3657 m	270	72 RIMPFISCHHORN, 4199 m	366
GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA		NAJWYŻEJ POŁOŻONĄ FLANKĄ POŁUDNIOWO-ZACHODNIĄ (DROGA NORMALNA)	
53 BESSO, 3668 m – BLANC DE MOMING	274	73 BREITHORN, 4164 m	370
GRAŃ POŁUDNIOWO-ZACHODNIA I TRAWERS		FLANKA POŁUDNIOWO-ZACHODNIA (DROGA NORMALNA)	
54 ZINALROTHORN, 4221 m	279	74 CASTOR, 4228 m	374
GRAŃ PÓŁNOCNA		FLANKA ZACHODNIA – GRAŃ WSCHODNIA (TRAWERS)	
55 ZINALROTHORN, 4221 m	283	75 POLLUX, 4092 m	378
GRAŃ POŁUDNIOWO-WSCHODNIA (DROGA NORMALNA)		GRAŃ PÓŁNOCNA	
56 ZINALROTHORN, 4221 m	288	76 LISKAMM WIERZCHOŁEK WSCHODNI, 4527 m	383
GRAŃ KANZELGRAT		GRAŃ POŁUDNIOWA	

77 LISKAMM, 4527 m	387	85 MONTE LEONE, 3553 m	426
TRAWERS Z ZACHODU NA WSCHÓD		WEJŚCIE OD DROGI SIMPLONSTRASSE (DROGA NORMALNA)	
78 VINCENTPYRAMIDE, 4215 m	391	86 BLINNENHORN, 3374 m	431
FLANKA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA (DROGA NORMALNA)		PRZEZ PRZEŁĘCZE GRIESPASS I ROTHORNPASS	
79 MONTE ROSA, 4634 m	395	87 OFENHORN (PUNTA D'ARBOLA), 3235 m	436
TRAWERS WSZYSTKICH WIERZCHOŁKÓW		DROGA NORMALNA PRZEZ PRZEŁĘCZ EGGERSCHARTE	
80 MONTE ROSA – DUFOURS PITZE, 4634 m	403	ALPY GLARNEŃSKIE	
GRAŃ ZACHODNIA (DROGA NORMALNA)		88 CLARIDEN, 3267 m	439
81 WEISSMIES, 4017 m	408	PRZEZ ISWÄNDLI	
FLANKA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA I GÓRNA CZĘŚĆ GRANI ZACHODNIEJ (DROGA NORMALNA)		89 TÖDI (PIZ RUSSEIN), 3614 m	444
82 LAGGINHORN, 4010 m	412	DROGA NORMALNA OD SCHRONISKA FRIDOLINSHÜTTE	
GRAŃ ZACHODNIA		ALPY ADULA	
83 LAGGINHORN, 4010 m	417	90 RHEINWALDHORN, 3402 m	448
GRAŃ POŁUDNIOWA		WEJŚCIE OD ZACHODU (DROGA NORMALNA)	
84 FLETSCHHORN, 3993 m	421	INDEKS	454
ŚCIANA PÓŁNOCNA			
📍 WIDOK NA PRZEŁĘCZ OBERES MÖNCHSJOCH Z ALETSCORNU			

Kup książkę

Poleć książkę

6 BLÜMLISALPHORN, 3657 m

ŚCIANA PÓŁNOCNA

AD+ ☉ 14.45 h ↔ 24,7 km ↑ 2230 m ↓ 2730 m skata II lód 55°

WYMAGANIA

Firn/lód do 55°, w skale miejsca II w zejściu

Sprzęt: Na stromy lód, ósemka

INFRASTRUKTURA

Miejscowość w dolinie: Kandersteg, 1176 m

Miejsce startu: Kandersteg, parking,

1195 m, przy wyciągu krzesetkowym do jeziora Oeschinensee, 1682 m

Baza wypadowa: Schronisko Blümlisalplhütte (SAC), 2834 m, tel. +41 33 676 14 37

INFORMACJE

Mapy: LKS 1:25 000, arkusz 1248 (Mürren)

Pierwsze przejście: W. Amstutz, W. Richardet, H. Salvisberg, 1.06.1924

DROGA

Dojście do schroniska ↑ 1250 m ↓ 90 m 4.15 h

Wejście ↑ 880 m ↓ 60 m 4.00 h

Zejsście ↑ 100 m ↓ 2580 m 6.30 h

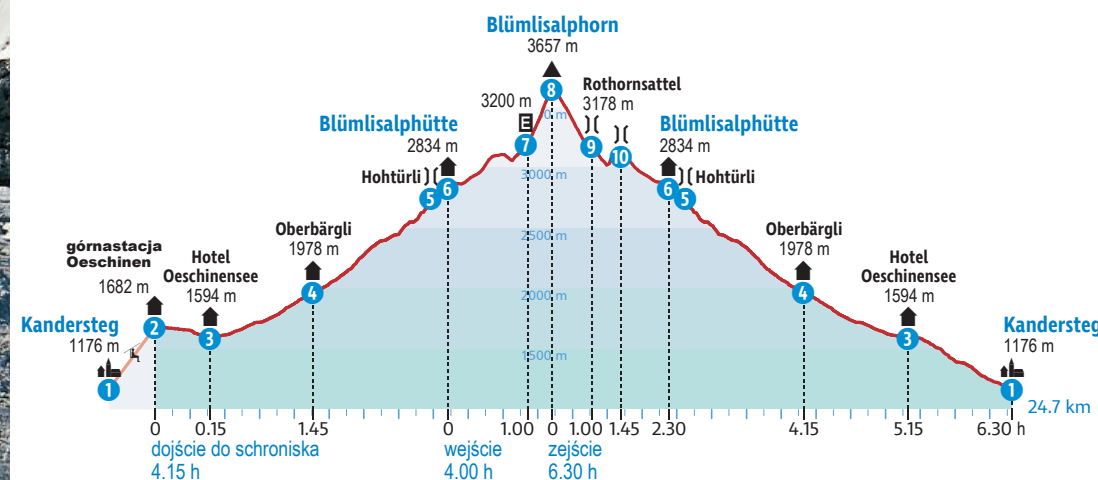
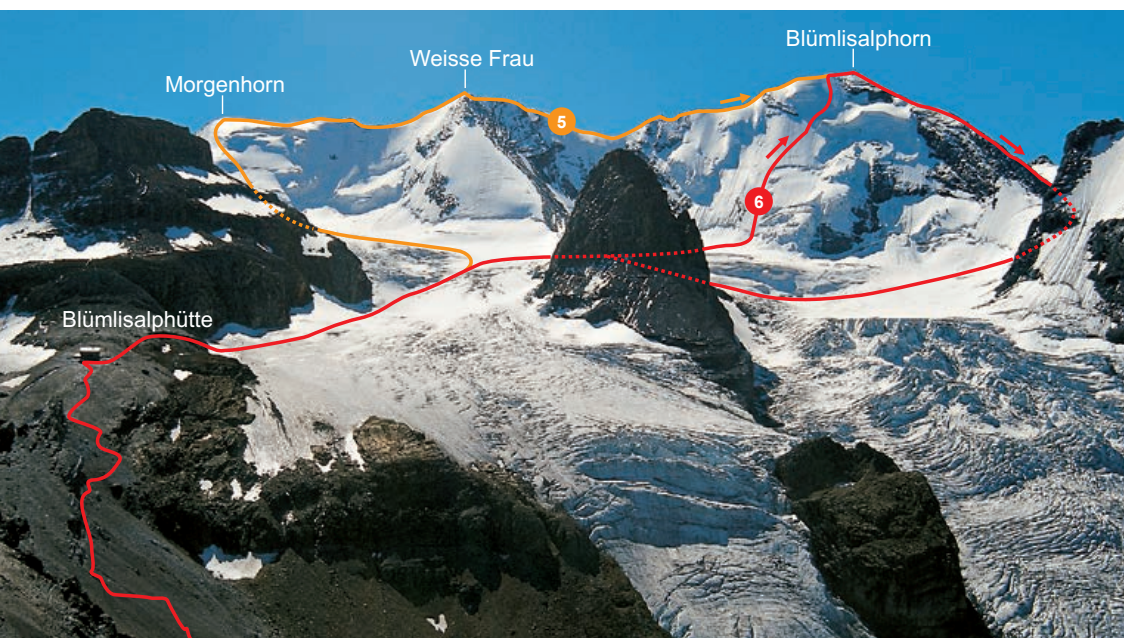
↑ 2230 m ↓ 2730 m 14.45 h

KLASYK MIMO ZMIAN KLIMATYCZNYCH

Mimo dramatycznie postępującego cofania się lodowca, niektóre lodowe ściany trzymają się na szczęście całkiem niezłe

(pozostaje pytanie, jak długo jeszcze). Jedną z nich jest północna ściana Blümlisalhornu w zachodniej części Alp Berneńskich, z klasyczną drogą na wierzchołek. Powodów jej nieustającej popularności jest wiele. Sama 500-metrowa ściana jest na tyle niewysoka, że wspinaczka nie łączy się nawet do ostatnich metrów. Nastromienie wzrasta

z 45° do spektakularnych 55° w górnej części ściany, gdzie pniemy się wyraźnie bardziej stromym terenem. Droga podejściowa wygląda na dość krótką i łatwą, a zejście wiedzie często uczęszczanym terenem, choć zdarzają się też zdradliwe miejsca. Jak widać, jest wiele powodów tłumaczących popularność ściany. Najlepszą porą na

ALPY BERNEŃSKIE PÓŁNOCNA FLANKA BLÜMLISALPHORNU Z WIERZCHOŁKA SCHWARZHORNU.

przejście są pierwsze tygodnie po otwarciu schroniska Blümlisalphütte, choć i wcześniej pomieszczenie zimowe obiektu można wykorzystać jako świetną bazę wypadową.

DOJŚCIE DO SCHRONISKA:

Kandersteg, 1176 m – Blümlisalphütte, 2834 m

Patrz trasa 5.

WEJŚCIE:

Blümlisalphütte, 2834 m – Blümlisalphorn, 2657 m

Dojście: Od schroniska **Blümlisalphütte** kierujemy się na południe, dochodząc w kilka minut do lodowca. Teraz prosto do progu, nim w górę, a potem w prawo na siodło w grani, która opada ze szczytu Weisse Frau i wiedzie do potężnej turni skalnej szczytu Ufem Stock. Z owego siodła schodzimy krótko w nieco bardziej stromym terenie do niecki lodowca poniżej Blümlisalphornu, po czym odbijając w lewo,

pnimy się do podnóża ściany. **Miejsce wejścia w ścianę** osiągniemy, wspinając się na ogół biegnącą od lewej do prawej strony ku górze rampą (na tym odcinku istnieje zagrożenie spadającymi kawałkami lodu ze strony znajdującego się powyżej nas lodowca wiszącego).

Ściana północna: Cała ściana jest dobrze widoczna z drogi podejściowej do schroniska. Droga wejściowa wiedzie zwykle lekko na lewo od linii spadku wierzchołka między lodowcami wiszącymi w górę do północno-wschodniej grani i nią do wierzchołka **Blümlisalphornu**. Czas przejścia zależy w znacznej mierze od aktualnych warunków. Zazwyczaj przejście nie przysparza większych trudności.

ZEJŚCIE:

Blümlisalphorn, 3657 m – Kandersteg, 1176 m

Granią północno-zachodnią, patrz trasa 5.

ALPY BERNEŃSKIE

7 BIETSCHHORN, 3934 m

GRAŃ ZACHODNIA-POŁUDNIOWO-ZACHODNIA (GRAŃ ZACHODNIA)

AD ☉ 17.00 h ↔ 17,6 km ↑ 2730 m ↓ 2730 m skała III lód 35°

WYMAGANIA

Firn do 35°, w skale kilka miejsc III, długie odcinki II

Sprzęt: Na lodowiec, sporo dodatkowych pętli, ósemka, kask

INFRASTRUKTURA

Miejscowość w dolinie: Wiler, 1419 m

Miejsce startu: Parkingi lub przystanek autobusowy w Wiler

Baza wypadowa: Schronisko Bietschhornhütte, 2565 m, tel. +41 79 609 11 89

INFORMACJE

Mapy: LKS 1:25 000, arkusz 1268 (Lötschental)

Pierwsze przejście: E. v. Fellenberg, P. Michel, P. Egger, A. i J. Siegen, 19.08.1867

DROGA

Dojście do schroniska ↑ 1190 m ↓ 40 m 3.30 h

Wejście ↑ 1430 m ↓ 70 m 6.00 h

Zejście ↑ 110 m ↓ 2620 m 7.30 h

↑ 2730 m ↓ 2730 m 17.00 h

BIETSCHHORN OD PÓŁNOCNEGO ZACHODU, Z DOLINY LÖTSCHENTAL.

▲ WSPINACZKA NA „CZERWONEJ TURNI” NA GRANI ZACHODNIEJ BIETSCHHORNU.

▲ WĄSKA GRAŃ PO POKONANIU „CZERWONEJ TURNI”.

NA KRÓLOWĄ KANTONU VALAIS/ WALLIS

Zadziwiające, że ten imponujący strażnik doliny Lötschental jest poza Szwajcarią niemal nieznany. Bietschhorn, gdzie to właściwie jest? Obecnie, jeśli jedzie się w Alpy Zachodnie, przy poziomie trudności drogi powinno stać z przodu przynajmniej „4”. W ten sposób Bietschhorn stał się jedną z ofiar myślenia nastawionego na wynik. Zupełnie niezastużenie, ponieważ ta skalna piramida stanowi, mimo drobnych niedogodności, sama w sobie zapowiedź przygody. Jedynym minusem jest jakość skały, która już za czasów autora pierwszego przejścia zachodniej grani,

Edmunda Fellenberga, nie była chyba najlepsza. W końcu sam określił górę mianem „prawdziwej granitowej ruiny”. Zanik pokrywy firnowej na niektórych odcinkach spowodował, że obecnie odstąpiło się więcej blokowego terenu. Przejście opisanej w przewodniku grani zachodniej jest jednak przyjemnością również przy braku śniegu, o ile potrafimy obejść niejedną chybotały blok skalny. Nagrodą będą niezapomniane miejsca wymagające wspinaczki w dość litej skale na Czerwonej Turni (niem. Roter Turm) i kolejnych odcinkach oraz ekspozowane (w obu znaczeniach tego słowa) „miejsce w łożu widokowej” w kantonie Valais/Wallis.

Pierwszym zdobywcą góry był Leslie Stephens (granią północną). Wejście okazało się dla niego początkiem pasma przygód, jakie przeżył w górach Szwajcarii. Skłoniło go to do stwierdzenia, że Alpy to *Playground of Europe*⁴. W pierwszym wydaniu jego książki z 1871 roku o tym samym tytule próżno szukać relacji z pierwszego przejścia Bietschhornu. Nie zabrakło jej już w pierwszym niemieckim wydaniu. Kto chciałby zgłębić historię eksploracji szczytu i obrosłych w mity – czasem nieco wyolbrzymionych – dokonań autorów pierwszych przejść grani i ścian, warto, by

sięgnął po wydaną nakładem wydawnictwa AS Verlag monografię *Bietschhorn – Erbe der Alpinisten*⁵.

DOJŚCIE DO SCHRONISKA:

Wiler, 1419 m – Bietschhornhütte, 2565 m
Rustykalne schronisko Bietschhornhütte poniżej stromej północno-zachodniej flanki Schafbärga działa obecnie nieprzerwanie również w okresie letnim, a nie, jak widnieje jeszcze w wielu przewodnikach, tylko w weekendy. W związku z tym zdecydowanie warto dowiedzieć się w dolinie,

⁵ Pol. Bietschhorn – dziedzictwo alpinistów (przyp. tłum.).

⁴ Pol. Plac zabaw Europy (przyp. tłum.).

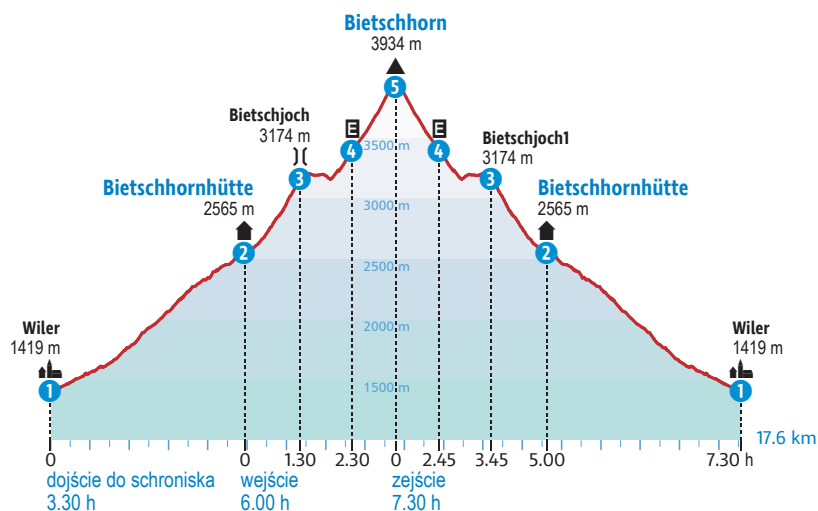
⚠ U ZBIEGU GRANI ZACHODNIEJ Z PÓŁNOCNĄ, TUŻ PRZED WIERZCHOŁKIEM.

w miejscowości Wiler, lub dzwoniąc bezpośrednio do obiektu, o możliwość noclegu. Wówczas nie trzeba będzie dźwigać do schroniska aż tak ciężkiego plecaka, jaki my mieliśmy...

Należy skorzystać z jednego z niewielkich, płatnych parkingów wzdłuż ulicy

przejazdowej, ponieważ w samej miejscowości jest dość ciasno. Do **Wiler** 1 można bez problemu dojechać również transportem publicznym przez tunel kolejowy Lötschberg.

Od dworca autobusowego lub poszczególnych miejsc parkingowych idziemy najlepiej do centrum miejscowości, po czym podążamy w dół ulicy usytuowanej na wschód od niego pod drogą przejazdową do rzeczki Lonza. Przekraczamy ją, odbijamy w lewo i na rozstaju dróg po stu metrach znów skręcamy w prawo, podążając odtąd za oznakowaniem „Bietschhornhütte”. Traversując stok na skos w górę na północny wschód, osiągamy na wysokości 1924 m rozległą zlewnię lodowca Nestgletscher. Zyskujemy dalej na wysokości, podchodząc jego prawym brzegiem. Na wysokości 2000 m dołącza droga z Blatten. Na rozwidleniu dróg, przy miejscu oznaczonym kotą 2209 m, zostawiamy starą drogę schroniskową z prawej strony i odbijając w lewo, pniemy się raz jeszcze dwoma serpentykami, by przy miejscu oznaczonym kotą

⚠ BIETSCHHORN PREZENTUJE SIĘ NAJOKAZALEJ OD PÓŁNOCY, PO LEWEJ ZA NIM FLETSCHHORN.

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę

Księgarnia internetowa

Lubię to!
Nasza społeczność

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Przewodnik obejmuje wybitne szczyty Alp Urneńskich, Glarneńskich i Adula, ale przede wszystkim Alp Berneńskich i Pennińskich. Ze względu na bogactwo interesujących dróg w tym regionie skupia się szczególnie na wielodniowych pobytach i podpowiada, jak łączyć pojedyncze linie w duże projekty. Znalazły się tu, obok znanych klasyków, również mniej popularne — co nie znaczy, że mniej atrakcyjne — cele wspinaczkowe. Dobrano je głównie z myślą o doświadczonych alpinistach, choć nie brak propozycji dla początkujących wspinaczy, szukających bardziej ekstremalnych wrażeń. Autorzy opisują tylko te trasy, które sami przeszli. Świadomie zrezygnowali też z tytułu w stylu „Najpiękniejsze drogi wspinaczkowe” — uważają bowiem, że to, co najpiękniejsze w górach, to ich różnorodność. Niezależnie od pasma.

Życzymy wszystkim użytkownikom tego przewodnika niezapomnianych wypraw, a przede wszystkim szczęśliwych powrotów w doliny.

Wolfgang Pusch, Edwin Schmitt, Ralf Gantzhorn, Michael Waeber

UWAGA! W związku z niezależnymi od wydawcy zmianami klimatycznymi drogi wspinaczkowe opisane w przewodniku (zwłaszcza drogi lodowe i skalno-lodowe) mogą mieć nieznacznie inny przebieg.

 Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>

 Bezdroża

Sprawdź najnowsze promocje:
• <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane:
• <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
• <http://bezdroza.pl/newsletter>

ebook dostępny na:
ebookpoint

ISBN 978-83-283-6983-2

9 788328 369832

Cena: 139,00 zł